

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO

GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 15 shtator 2014
Nr.ref.:RK709/14

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

Rastin Nr. KI51/13

Parashtrues

Shemsi Haliti

**Kërkesë për vlerësimin e kushtetutshmërisë së Aktgjyimit të Gjykatës
Supreme të Kosovës, Rev. nr. 113/2010, të 19 dhjetorit 2012**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Enver Hasani, kryetar
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Kadri Kryeziu, gjyqtar, dhe
Arta Rama-Hajrizi, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Parashtruesi i kërkesës është z. Shemsi Haliti nga Prishtina, i cili përfaqësohet nga avokati z. Gjuran Q. Dema.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi e konteston Aktgjykimin e Gjykatës Supreme të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata Supreme), Rev. nr. 113/2010, të 19 dhjetorit 2012, i cili i është dorëzuar parashtruesit më 1 shkurt 2013.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes së parashtruar në Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata) është vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme, Rev. nr. 113/2010, me të cilin, sipas pretendimeve të parashtruesit, i është cenuar e drejta e pronës, e garantuar me nenin 46 të Kushtetutës.

Baza juridike

4. Neni 113.7 i Kushtetutës, neni 47 i Ligjit Nr. 03/L-121 për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe rregulli 28 i Rregullores së punës të Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatë

5. Më 8 prill 2013, Gjykata Kushtetuese pranoi kërkesën e parashtruar nga parashtruesi dhe e regjistroi atë me nr. KI51/13.
6. Më 10 prill 2013, Sekretariati i Gjykatës njoftoi përfaqësuesin juridik të parashtruesit lidhur me regjistrimin e kërkesës dhe i kërkoi të dorëzonte në Gjykatë autorizimin me shkrim për përfaqësimin e parashtruesit në Gjykatën Kushtetuese.
7. Më 16 prill 2013, Kryetari, me Vendimin Nr. GJR. KI51/13, caktoi gjyqtarin Altay Suroy gjyqtar raportues. Të njëjtën ditë, Kryetari, me Vendimin Nr. KSH. KI51/13, caktoi anëtarët e Kolegjit shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Snezhana Botusharova (kryesuese), Ivan Čukalović (anëtar) dhe Enver Hasani (anëtar).
8. Më 18 prill 2013, përfaqësuesi juridik i parashtruesit dorëzoi në Gjykatë autorizimin me shkrim të kërkuar nga Gjykata më 10 prill 2013.
9. Më 11 mars 2014, Kryetari i Gjykatës, i kërkoi Gjykatës në përbërje të plotë përjashtimin e tij nga gjykimi i këtij rasti. Të njëjtën ditë, Zëvendëskryetari i Gjykatës, e hodhi në votim kërkesën e Kryetarit për përjashtimin e tij dhe zëvendësimin e tij si anëtar i Kolegjit shqyrtues. Me vota unanime Gjykata e miratoj kërkesën e Kryetarit të Gjykatës për përjashtim dhe po ashtu me vota unanime u mor vendim që në vend të Kryetarit të Gjykatës, të emërohet gjyqtarja Arta Rama-Hajrizi anëtare e Kolegjit shqyrtues.
10. Më 11 mars 2014, Kolegji shqyrtues shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

11. Më 1 korrik 1989, parashtruesi i kërkesës kishte lidhur kontratë mbi dhuratën me babanë e tij H. H.
12. Me këtë kontratë, H. H. në cilësinë e dhuratëdhënësit, i cili është pronar i parcelës kadastrale NK. Nr. 9606 me sipërfaqe prej 0.009.35 ha, të përbërë prej: shtëpisë me sipërfaqe prej 0.00,36 ha; oborrit me sipërfaqe prej 0.05,00 ha; dhe pemishtes me sipërfaqe prej 0.03,49 ha, të evidentuara në fletën poseduese nr. 3169, ia dhuroi parashtruesit, në cilësinë e dhuratëmarrësit 1/3 e sipërfaqes së përgjithshme, pa kurrfarë kompensimi.
13. Në një datë të panjohur gjatë vitit 1990, parashtruesi ka bërë regjistrimin e parcelës kadastrale nr. 9606 në emër të tij, në regjistrin e Drejtorisë për Kadastër dhe Gjeodezi në Prishtinë.
14. Më 26 shkurt 1990, Sekretariati për Urbanizëm, për Punë Komunale dhe Banesore i Komunës së Prishtinës nxjerr Aktvendimin 07 nr. 351-846, me të cilin i lejohet ndërtimi i shtëpisë individuale në P+1 në themelet e vjetra me zgjerim dhe dislokim.
15. Më 26 tetor 1990, parashtruesi lidhi kontratë me Bashkësinë Vetëqeverisëse të Interesit për qeverisjen e tokës ndërtimore në Prishtinë, me të cilën parashtruesit i është dhënë leja e rregullimit të tokës ndërtimore për ndërtim individual në dimensionet e përshkuara në aktvendimin për dhënien e lejes për ndërtim.
16. Më 15 qershor 2007, Gjykata Komunale në Prishtinë nxori Aktgjykimin C. nr. 3147/2004, me të cilin aprovoi kërkesën e paditësve: Xh. K., K. Z., Z. P., N. S., N. H., A. S., N. H., K. B., i S. Z., (trashëgimtarë të të ndjerit H. H.) për vërtetimin e të drejtave pronësore lidhur me parcelën NK. Nr. 9606, dhe theksoi se: *“paditësit janë bashkëpronarë të 1/3 së pjesës ideale të parcelës kadastrale nr. 6909, vendi i quajtur „R. Gajdiku“, me kulturë shtëpi, oborr dhe pemishte sipas fletës poseduese 3169, zona kadastrale Prishtinë, kurse paditësi R. H. është pronar i 1/3 së pjesës ideale të kësaj ngastre kadastrale”*.
17. Në po të njëjtin aktgjykim, Gjykata Komunale në Prishtinë aprovoi pjesërisht kërkesën e parashtruesit (në cilësinë e kundërpaditësit) dhe vërtetoi se parashtruesi është pronar i 1/3 së pjesës ideale të pronës së lartpërmendur, të cilën e ka fituar me anë të kontratës së dhuratës.
18. Në arsyetimin e aktgjykimit, Gjykata Komunale thekson se në bazë të dëshmimeve të prezantuara, dëgjimit të dëshmitarëve, shikimit të regjistrave kadastralë dhe ekspertizës së ekspertit gjeodet, erdhi në përfundim: *“se palujtshmëritë kontestuese janë ndarë në tri pjesë të barabarta nga i ati i palëve ndërgjyqëse, përkatësisht nga ish-pronari, tani i ndjeri H. H., ashtu që 1/3 pjesë ideale u është ndarë paditësit R. H. dhe të paditurit Shemsi Haliti, kurse 1/3 pjesë u është ndarë motrave të të përmendurve, përkatësisht paditëseve”*.
19. Gjithashtu, Gjykata Komunale vlerësoi se: *“nuk ka kurrfarë rëndësie për të drejtat pronësore të paditësve në pjesët e palujtshmërive lëndore të cilat u*

janë ndarë me marrëveshjen e cekur më sipër as fakti se e tërë kjo paluajtshmëri në librat kadastralë evidencohet në emër të të paditurit. Kjo për faktin sepse nga provat e administruara, përkatësisht nga deponimet e paditësve dhe nga kontrata për dhurimin e lidhur ndërmjet të ndjerit H. H. dhe të paditurit rezulton se këtij të fundit i ka takuar vetëm 1/3 pjesë ideale e paluajtshmërisë kontestuese, nga çka rezulton se regjistrimi i pjesës tjetër të paluajtshmërive lëndore në emër të të paditurit nuk ka bazë juridike”.

20. Brenda afatit ligjor, parashtruesi ushtroi ankesë në Gjykatën e Qarkut, kundër Aktgjykimit C. nr. 3147/2004, të 15 qershorit 2007.
21. Më 4 shkurt 2010, Gjykata e Qarkut në Prishtinë nxori Aktgjykimin Ac. nr. 478/2008, me të cilin e refuzoi ankesën e parashtruesit si të pabazuar, derisa e konfirmoi në tërësi aktgjykimin e Gjykatës Komunale.
22. Në arsyetimin e aktgjykimit të saj, Gjykata e Qarkut në Prishtinë theksoi se: *“Sipas vlerësimit të kolegjit, thënie të ankimore të të paditurit lidhur me atë se aktgjykimi ankimorë është rrjedhojë e zbatimit të gabuar të së drejtës materiale, janë të pabazuara sepse gjykata e shkallës së parë sikundër u theksua më lartë ka vërtetuar faktin se paditësit në njërin anë dhe kundërpaditësi – i padituri në anën tjetër, mbi bazën e marrëveshjes së arritur me të ndjerin H. H. e kanë fituar të drejtën e bashkëpronësisë në paluajtshmërinë kontestuese [...] dhe në situatën konkrete gjykata e shkallës së parë drejtë i ka zbatuar dispozitat e nenit 13 al. 1 dhe 14 al. 1 dhe 2 të Ligjit për Marrëdhëniet Pronësore Juridike Bazë, i cili ka qenë i zbatueshëm në kohën e marrjes së aktgjykimit ankimor”.*
23. Brenda afatit ligjor, parashtruesi ka ushtruar revizion në Gjykatën Supreme, kundër Aktgjykimit Ac. nr. 478/2008 të Gjykatës së Qarkut, për shkak të shkeljes së pretenduar të dispozitave të procedurës kontestimore nga neni 182 paragrafi 1 dhe 2 i Ligjit për procedurë kontestimore.
24. Më 19 dhjetor 2012, Gjykata Supreme nxori Aktgjykimin Rev. nr. 113/2010, me të cilin e refuzon si të pabazuar revizionin e parashtruesit.
25. Në arsyetimin e aktgjykimit të saj, Gjykata Supreme thekson se: *“ gjykatat e instancës më të ultë, drejtë kanë vlerësuar se paditësve – kundër të paditurve u takojnë 2/3 e pjesës ideale të ngastrës kadastrale nr. 6906, derisa të paditurit-kundërpaditësit 1/3 e pjesës ideale, ashtu siç me marrëveshjen gojore janë marrë vesh kur paraardhësi i tyre ka bërë ndarjen e kësaj patundshmërie”.*

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

26. Parashtruesi i kërkesës pohon se *„Aktgjykimi i Gjykatës së shkallës së parë është konfuz dhe i paqëndrueshëm, kurse të instancave më të larta nuk kanë mënjanuar këtë konfuzitet dhe paqartësitë tjera rreth kundërthënjeve në dispozitiv dhe atyre mes dispozitivit dhe arsyerave të tyre. Këto aktgjykime për shkak të mosekzistimit të masave dhe kufijve të paluajtshmërisë kontestuese nuk mund të ekzekutohen dhe si pasojë e kësaj, përmbajnë shkelje esenciale të dispozitave të procedurës kontestimore”.*

27. Më tej, parashtruesi i kërkesës insiston se : *”Nga dispozitivi rrjedh se pasuria e përfshirë në kontratën për dhurim është kthyer në masë trashëgimore, kurse kontrata ka ngelur edhe më tej në fuqi, ngase nuk është vendosur për anulimin e saj. Kjo shkelje procedurale me shkeljet tjera ligjore të paraqitura në këtë kërkesë e bën aktgjykimin e formës së prerë absolutisht të paekzekutueshëm”.*
28. Parashtruesi i kërkesës gjithashtu thekson se *„ me aprovimin e kërkesës së tij do të eliminohen të gjitha lëshimet në aktgjykimet e shënuara, që kanë të bëjnë me shkeljen e lirive dhe të drejtave të njeriut, me çka në rastin konkret do të vërtetohet se ankuesit me aktgjykimet e përmendura i janë shkelur të drejtat dhe liritë e njeriut, respektivisht e drejta e pronësisë të pasurisë së paluajtshme, e drejtë kjo e garantuar me Kushtetutën e Republikës së Kosovës, neni 46“.*
29. Më tutje, parashtruesi i kërkesës kërkon nga Gjykata Kushtetuese, që: *“të vlerësojë ligjshmërinë dhe kushtetutshmërinë e aktgjykimit të Gjykatës Supreme të Kosovës me numër dhe datë të shënuar dhe dy aktgjykimeve të gjykatave të instancës më të ulët, me të cilat i janë shkelur të drejtat dhe liritë e njeriut në mbrojtjen e pronës së paluajtshme, si pasojë e mosgjykimit të paanshëm, respektivisht si pasojë e moszbatimit të drejtë të dispozitave materiale”.*

Pranueshmëria e kërkesës

30. Gjykata së pari shqyrton nëse parashtruesi i ka plotësuar të gjitha kriteret e pranueshmërisë, siç janë përcaktuar me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej në Ligj dhe në Rregullore të punës.
31. Në këtë drejtim, Gjykata duhet të përcaktojë në mënyrë të veçantë nëse parashtruesi i ka plotësuar kushtet e parapara me nenin 113.7 të Kushtetutës, nenin 48 të Ligjit dhe me rregullin 36 (2) të Rregullores së punës.
32. Gjykata i referohet nenit 113.7 të Kushtetutës, i cili përcakton se:

„Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.
33. Në rastin konkret, parashtruesi i kërkesës është palë e autorizuar dhe i ka shteruar të gjitha mjetet juridike të parapara me ligj.
34. Përveç kësaj, neni 48 i Ligjit gjithashtu përcakton se:

„Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësojë saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestojë”.
35. Për më tepër, rregulli 36 (2) i Rregullores së punës parasheh që:

„(2) Gjykata do të refuzojë një kërkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se:

[...]

b) faktet e paraqitura në asnjë mënyrë nuk e arsyetojnë pretendimin për shkëljen e një të drejte kushtetuese;

[...], ose

d) kur parashtruesi nuk dëshmon në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij“.

36. Në këtë drejtim, Gjykata përsërit se nuk është detyrë e saj të veprojë si gjykatë e instancës së katërt, kur shqyrton vendimet e nxjerra nga gjykatat e rregullta. Edhe më tutje është domen i gjykatave të rregullta që të interpretojnë ligjin dhe të zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës materiale dhe procedurale (shih, rastin Garcia Ruiz kundër Spanjës, Nr. 30544/96, GJEDNJ, Aktgjykimi i 21 janarit 1999, para. 28).
37. Gjykata, vetëm mund të shqyrtojë nëse provat janë paraqitur në mënyrë të drejtë dhe nëse procedurat në përgjithësi, të shikuara në tërësinë e tyre, janë mbajtur në mënyrë të tillë në mënyrë që parashtruesi të ketë pasur një gjykim të drejtë (shih, rastin Edwards kundër Mbretërisë së Bashkuar, Nr. 13071/87, Raporti i Komisionit Evropian për të Drejtat e Njeriut, i 10 korrikut 1991).
38. Në rastin konkret, parashtruesi i kërkesës ka shfrytëzuar mundësi të shumta për të paraqitur rastin e tij duke kundërshtuar interpretimin e fakteve dhe të ligjit, të cilat i konsideron të padrejta, në gjykatat e rregullta të të gjitha instancave. Megjithatë, Gjykata konstaton se vendimet e gjykatave të rregullta janë të arsyetuara dhe në mënyrë adekuate i përgjigjen në substancë pretendimeve të parashtruesit.
39. Pas shqyrtimit të procedurave gjyqësore në tërësi, Gjykata nuk ka gjetur se procedurat përkatëse kanë qenë në çfarëdo mënyre të padrejta apo arbitrare (shih, rastin Shub kundër Lituanisë, Nr. 17064/06, GJEDNJ, Vendimi i 30 qershorit 2009).
40. Gjykata konsideron se nuk ka asgjë në kërkesë që tregon se, gjatë shqyrtimit të rastit, gjykatave të rregullta u mungonte paanshmëria ose që procedurat ishin në ndonjë mënyrë të padrejta. Fakti i thjeshtë se parashtruesi i kërkesës është i pakënaqur me rezultatin e rastit, nuk mund të ngrejë një kërkesë të argumentueshme për shkëlje të nenit 31 të Kushtetutës (shih, rastin Meztur-Tizasugi Tarsulat kundër Hungarisë, Nr. 5503/02, Vendimi i 26 korrikut 2005).
41. Prandaj, Gjykata konstaton se pretendimet e parashtruesit nuk kanë qenë të mbështetura me prova dhe argumente bindëse dhe duhet të shpallen si qartazi të pabazuara, në pajtim me rregullin 36 (2) b) dhe d) të Rregullores së punës.
42. Rrjedhimisht, për arsyet e theksuara më lart, kërkesa është e papranueshme.

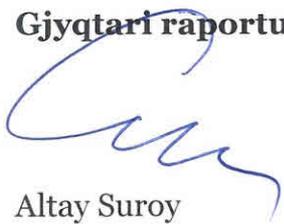
PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me rregullin 36 (2) b) dhe d), si dhe rregullin 56 (2) të Rregullores, më 11 mars 2014, njëzëri

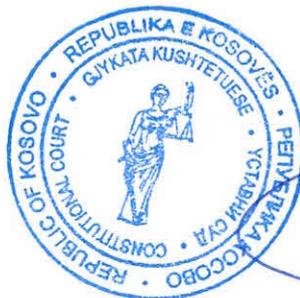
VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Altay Suroy

Kryetari i Gjykatës Kushtetuese

Prof. dr. Enver Hasani